

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2023 m. sausio 25 d. Nr. 429-52
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir Revolut Bank UAB (buvusi Revolut Payments UAB¹) (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. liepos 20 d. pareiškėjas per banko mobiliąją programėlę informavo banką, kad buvo apgautas sukčių ir paprašė inicijuoti lėšų gražinimą. Banko darbuotojai informavo pareiškėją, kaip pateikti prašymą inicijuoti lėšų gražinimo procedūrą, ir paprašė pareiškėją suteikti daugiau informacijos dėl jo nurodytos situacijos. Pareiškėjas paaiškino, kad nusprendė pradėti investuoti, kai su juo 2022 m. gegužės 22 d. per socialinį tinklą „Facebook“ susisiektė nežinomas asmuo, prisistatęs įmonės „amazon.1575.com“ atstovu, ir atsiuntė nuorodas per pokalbių programėles „WhatsApp“ ir „Telegram“. Pareiškėjo teigimu, 2022 m. gegužės - birželio mėn. jis lėšas iš savo sąskaitos banke visų pirma pervedė į savo sąskaitą „Paysafe Payment Solutions Ltd“, tuomet įsigijo kriptovaliutų, kurias vėliau pervedė į „amazon.1575.com“ sąskaitą. Susirašinėjimo su banko darbuotojais metu, pareiškėjas buvo informuotas, kad bankas šiuo atveju negali padėti pareiškėjui ir inicijuoti lėšų gražinimo procedūros.

2022 m. liepos 21 d. pareiškėjas pateikė pretenziją bankui, prašydamas inicijuoti lėšų gražinimo procedūrą dėl pareiškėjo ginčijamų mokėjimų.

2022 m. liepos 25 d. pareiškėjui buvo pateiktas oficialus atsakymas, kuriame paaiškinta, kad visi pareiškėjo ginčijami mokėjimai buvo paties pareiškėjo autorizuoti ir atlikti į kitą pareiškėjui priklausančią mokėjimo sąskaitą. Atsižvelgiant į tai, kad lėšos sukčiams buvo pervestos ne iš banko sąskaitos, o iš pareiškėjo sąskaitos „Paysafe Payment Solutions Ltd“, bankas negali įvykdyti pareiškėjo prašymo, todėl pareiškėjui buvo patarta kreiptis į „Paysafe Payment Solutions Ltd“ dėl tolimesnio situacijos nagrinėjimo.

Pareiškėjas nesutinka su banko sprendimu negražinti ir (ar) nekompensuoti jam ginčijamų mokėjimų lėšų. Kreipimesi pareiškėjas teigia, kad buvo apgautas investuoti siūliusių asmenų, kurių naudai 2022 m. gegužės - birželio mėn. atiko 14 mokėjimų ir kurių bendra vertė – 13 332 Eur (toliau - Ginčijami mokėjimai). Pareiškėjo teigimu, bankas nesiėmė jokių veiksmų, kad apsaugotų pareiškėją nuo su sukčiavimu susijusių nuostolių, šiuo atveju – nuo Ginčijamų mokėjimų įvykdymo, todėl mano, kad bankas turėtų gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas.

Bankas nesutinka tenkinti pareiškėjo reikalavimo. Bankas atkreipia dėmesį, kad pareiškėjo Ginčijami mokėjimai iš pareiškėjo sąskaitos banke buvo atlikti į kitą pačiam pareiškėjui priklausančią mokėjimo sąskaitą ir tik iš ten atlikti į sukčiams priklausančias sąskaitas. Be to, Ginčijami mokėjimai buvo ir paties pareiškėjo tinkamai autorizuoti. Atsiliepime bankas nurodo, kad jam veikus pagal teisės aktų bei banko paslaugų teikimo sąlygų nuostatas ir tinkamai įvykdžius paties pareiškėjo autorizuotus mokėjimo nurodymus, bankas nelaikytinas atsakingu dėl pareiškėjo nuostolių, atsiradusių įvykdžius Ginčijamus mokėjimus. Atsiliepime bankas prašo atmesti pareiškėjo reikalavimą kaip nepagrįstą.

¹ Revolut Payments UAB buvo reorganizuota, ją prijungiant prie Revolut Bank UAB, todėl nuo 2022 m. liepos 1 d. Revolut Payments UAB teisės ir pareigos pagal jos sudarytas galiojančias finansinių paslaugų ir kitas sutartis, įskaitant iš šių sutarčių kilusius ginčus, perėjo Revolut Bank UAB.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Pareiškėjo ir banko ginčas kilo dėl banko atsisakymo gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas, kurių, pareiškėjo teigimu, jis neteko, apgautas investavimo paslaugas siūliusių asmenų. Pareiškėjas neginčija pats inicijavęs ir autorizavęs Ginčijamus mokėjimus, tačiau jo manymu, atsižvelgiant į tai, kad jis buvo apgautas trečiųjų asmenų, jis turėtų būti apsaugotas nuo nuostolių, ir prašo rekomenduoti bankui Ginčijamų mokėjimų sumas pareiškėjui kompensuoti. Banko vertinimu, mokėjimo paslaugų teikėjui pareiga gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų sumas kiltų tik tokiu atveju, jei mokėjimo operacijos būtų neautorizuotos ir (ar) įvykdytos netinkamai. Nagrinėjamoje situacijoje, banko teigimu, Ginčijami mokėjimai ne tik buvo autorizuoti paties pareiškėjo, bet bankas šiuos Ginčijamus mokėjimus ir tinkamai įvykdė, todėl bankas negali būti įpareigotas gražinti tinkamai autorizuotais mokėjimo nurodymais inicijuotų Ginčijamų mokėjimų sumų.

Siekdamas išspręsti tarp šalių kilusį ginčą ir įvertinti pareiškėjo bankui keliamo reikalavimo pagrįstumą, Lietuvos bankas vertins, ar: 1) bankas tinkamai reagavo į pareiškėjo prašymą gražinti Ginčijamų mokėjimų lėšas ir pagrįstai juos įvykdė; 2) bankas pagrįstai atsisakė inicijuoti lėšų gražinimo procedūrą; 3) yra kitų pagrindų, dėl kurių bankas turi pareigą gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas.

1. Dėl mokėjimo nurodymų įvykdyti Ginčijamus mokėjimus atšaukimo

Įvertinus tai, kad pareiškėjas siekia atgauti lėšas už Ginčijamus mokėjimus, t.y. siekia tinkamai paties pareiškėjo autorizuotų Ginčijamų mokėjimų lėšų gražinimo, pažymėtina, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. Minėto Mokėjimų įstatymo straipsnio 4 dalyje taip pat nustatyta, kad, pasibaigus 1 dalyje nurodytam laikotarpiui, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas.

Taigi, pasibaigus Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nurodytam terminui, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik dėl to susitarus vartotojui ir jo mokėjimo paslaugų teikėjui, todėl nurodytos galimybės įtvirtinimas Mokėjimų įstatyme neturėtų būti vertinamas kaip priverstinis lėšų gražinimas mokėtojui, esant jo atitinkamam prašymui (pasibaigus 44 straipsnio 1 dalyje nurodytam terminui).

Ginčo nagrinėjimo metu nustatytais duomenimis, pareiškėjas į banką dėl mokėjimo nurodymų įvykdyti Ginčijamus mokėjimus atšaukimo ir jų lėšų gražinimo kreipėsi jau tada, kai šiuos mokėjimo nurodymus bankas buvo gavęs ir šios mokėjimo operacijos jau buvo įvykdytos, todėl Mokėjimų įstatyme nustatymas mokėjimo nurodymo atšaukimo terminas buvo praėjęs.

Remiantis banko paslaugų teikimo sąlygų (angl. *Personal Terms*²) 18 punktu, vartotojo inicijuotas mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas bet kuriuo metu vieną darbo dieną iki to momento, kai lėšos iš vartotojo (mokėtojo) sąskaitos turi būti nurašytos. Atšaukti mokėjimo tą pačią dieną, kai jis turi būti įvykdytas iš banko sąskaitos, vadovaujantis minėtu banko paslaugų teikimo sąlygų punktu, negalima. Vadinasi, sąlygos atšaukti mokėjimo nurodymą šalių sutartu būdu – t.y. pagal banko paslaugų teikimo sąlygas, nagrinėjamo ginčo atveju taip pat nebuvo nustatytos.

Kaip minėta, ginčo tarp šalių dėl Ginčijamų mokėjimų tinkamo autorizavimo nekyla. Atsižvelgiant į tai, būtina pažymėti, kad, pagal Mokėjimų įstatymo 46 straipsnį, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad po mokėjimo nurodymo gavimo mokėjimo operacijos

² <https://www.revolut.com/lt-LT/legal/terms>

suma būtų įskaityta į mokėjimo nurodyme nurodyto gavėjo sąskaitą minėtame straipsnyje nustatytais terminais, o Mokėjimų įstatymo 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą.

Remiantis ginčo byloje turimais duomenimis ir ginčo nagrinėjimo metu nustatytomis aplinkybėmis, teigtina, kad bankas savo, kaip mokėjimo paslaugų teikėjo, įsipareigojimus pareiškėjo inicijuotų Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu įvykdė tinkamai.

2. Dėl lėšų gražinimo procedūros inicijavimo pagal tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų nustatytas taisykles

Papildomos galimybės mokėjimo kortelės turėtoji susigrąžinti mokėjimo kortele įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas nustatytos tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų *Visa* arba *MasterCard* taisyklėse.

Vadovaudamasis šiose taisyklėse nustatytais atvejais ir tvarka, bankas, gavęs kliento prašymą, gali kreiptis į tarptautines mokėjimo kortelių organizacijas *Visa* arba *MasterCard* dėl lėšų gražinimo procedūros taikymo³. Taigi, banko veiksmai, ginčijant mokėjimo operacijas, atliktas mokėjimo kortele, reglamentuoti pirmiau minėtose *Visa* arba *MasterCard* taisyklėse, ir nei Lietuvos Respublikos teisės aktai, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdomos tokios lėšų gražinimo procedūros.

Bankas, pagrįsdamas atsisakymą pareiškėjo prašymu inicijuoti lėšų gražinimo procedūrą dėl pareiškėjo Ginčijamų mokėjimų tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų nustatyta tvarka, nurodo, kad nagrinėjamu atveju visi Ginčijami mokėjimai buvo atlikti kaip kredito pervedimai, taigi, ne kaip mokėjimai pareiškėjui banko išduota mokėjimo kortele (panaudojant jos duomenis), todėl lėšų gražinimo procedūra dėl Ginčijamų mokėjimų buvo negalima.

Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad bankas pagrįstai atsisakė inicijuoti lėšų gražinimo procedūrą dėl Ginčijamų mokėjimų.

3. Dėl Ginčijamų mokėjimų lėšų gražinimo

Pareiškėjas mano, kad, atsižvelgiant į tai, jog jis šiuo atveju buvo apgautas investicines paslaugas siūliusių asmenų, bankas turėtų gražinti ir (ar) kompensuoti jam Ginčijamų mokėjimų sumas.

Pareiškėjo reikalavimas atlyginti jo nuostolius, kiek tai nesusiję su jo prašymu inicijuoti lėšų gražinimo procedūrą dėl Ginčijamų mokėjimų, ir galėjusius pareiškėjo teigimu, atsirasti bankui netinkamai veikus, savo esme laikytinas reikalavimu taikyti civilinę atsakomybę banko atžvilgiu.

Pagal civilinės atsakomybės sampratą, civilinė atsakomybė – tai turtinė prievolė, kurios viena šalis turi teisę reikalauti atlyginti nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas, o kita šalis privalo atlyginti padarytus nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.245 straipsnio 1 dalis). Vadovaujantis CK 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Taigi, civilinė atsakomybė atsiranda esant asmens, įpareigoto atlikti atitinkamus veiksmus ar nuo jų susilaikyti, neteisėtiems veiksams ar neveikimui, taip pat kaltei dėl šių neteisėtų veiksmų padarymo ar neveikimo, žalai ir priežastiniam ryšiui tarp veiksmų ar neveikimo ir atsiradusios žalos (CK 6.246–6.249 straipsniai)⁴. Be to, CK 6.256 straipsnio 4 dalis nustato, kad kai sutartinės prievolės neįvykdo ar netinkamai ją įvykdo įmonė (verslininkas), tai ji atsako visais atvejais, jei neįrodo, kad prievolės neįvykdė ar netinkamai ją įvykdė dėl nenugalimos jėgos, jeigu įstatymai ar sutartis nenumato ko kita.

Kasacinis teismas savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad sutartinei civilinei atsakomybei žalos (įskaitant negautas pajamas) atlyginimo forma (CK 6.245 straipsnio 3 dalis, 6.256 straipsnis) taikyti nepakanka sutarties neįvykdymo (pažeidimo) fakto, sutartinei civilinei atsakomybei taikyti yra būtinas šių sąlygų visetas – bent vienos sąlygos nebuvimas eliminuoja

³ Teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdomos tokios lėšų gražinimo procedūros, nes tai nustato konkreti mokėjimo kortelių organizacija savo parengtose lėšų gražinimo (angl. *chargeback*) taisyklėse.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2002 m. balandžio 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje UAB „Vasario koncernas“ v. Teisingumo ministerija, bylos Nr. 3K-3-600/2002.

civilinės atsakomybės taikymo galimybę⁵.

Taigi, nagrinėjamu atveju civilinė atsakomybė banko atžvilgiu bendraisiais CK nustatytais pagrindais būtų taikoma, tik nustačius visų trijų civilinės atsakomybės sąlygų – neteisėtų banko veiksmų, pareiškėjo nuostolių (negrąžintų Ginčijamų mokėjimų sumų) ir priežastinio ryšio tarp banko neteisėtų veiksmų ir pareiškėjo nuostolių, visumą.

Ginčo nagrinėjimo metu nustatytais aplinkybėmis, pareiškėjas, siekdamas investuoti į kriptovaliutas ir atlikdamas tam skirtus Ginčijamus mokėjimus, lėšas iš savo sąskaitos banke pirmiausia pervedė į savo „Paysafe Payment Solutions Ltd“ sąskaitą, tuomet įsigijo kriptovaliutas „Binance“ ir iš „Binance“ sąskaitos toliau pervedė į investicijų platformą „amazon.1575.com“, lėšų gavėjo „amazon.1575.com“ sąskaitą. Tokiu būdu pareiškėjas, kaip pats nurodo, patyrė 13 332 Eur nuostolių (žalos).

Vertinant, ar nustatytos prielaidos konstatuoti banko neteisėtus veiksmus, kaip būtinąją civilinės atsakomybės taikymo sąlygą, reikia vadovautis ginčo byloje esančiais duomenimis ir nustatytais aplinkybėmis.

Faktas ir pareiškėjo neginčijama aplinkybė yra tai, kad Ginčijami mokėjimai buvo tinkamai paties pareiškėjo autorizuoti ir juos, kaip konstatuota pirmiau, bankas tinkamai įvykdė. Ginčo nagrinėjimo metu taip pat konstatuota ir tai, kad bankas pagrįstai atsisakė inicijuoti lėšų grąžinimo procedūrą dėl pareiškėjo Ginčijamų mokėjimų tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų *Visa* ar *MasterCard* nustatyta tvarka.

Nors pareiškėjas kreipimesi prašo rekomenduoti bankui grąžinti ir (ar) kompensuoti jam Ginčijamų mokėjimų sumą, tačiau tokio prašymo papildomai neargumentuoja - t. y. kodėl, pareiškėjo vertinimu, būtent bankas šiuo atveju turėtų kompensuoti pareiškėjo nuostolius, atsiradusius dėl pareiškėjo tinkamai autorizuotų ir banko įvykdytų Ginčijamų mokėjimų, kuriuos pareiškėjas pirmiausia atliko savo naudai - t. y. perveddamas lėšas į savo „Paysafe Payment Solutions Ltd“ sąskaitą, ir tik po to atlikdamas mokėjimus trečiųjų asmenų (sukčių) naudai.

Verta atkreipti dėmesį ir į tai, kad faktas, jog pareiškėjas inicijavo ir autorizavo Ginčijamus mokėjimus, siekdamas vėliau šias lėšas iš kitoje mokėjimo įstaigoje esančios savo sąskaitos panaudoti investavimui, tačiau to padaryti nepavyko, pareiškėjui vertinant, kad jis buvo apgautas, nereiškia, kad bankas veikė netinkamai - nesilaikė teisės aktų reikalavimų, įvykdydamas Ginčijamus mokėjimus, ar kad tokiu būdu bankas nesilėmė reikiamų ir (ar) teisės aktuose nustatytų veiksmų, susijusių su Ginčijamų mokėjimų atšaukimu. Priešingai - kaip minėta, ginčo nagrinėjimo metu nustatyta, kad bankas neturėjo pagrindo atšaukti tinkamai pareiškėjo autorizuotų mokėjimų nurodymų įvykdyti Ginčijamus mokėjimus, be to, nenustatyta jokių kitų aplinkybių, kurios suponuotų apie banko veiksmų galimą neteisėtumą vertinamų aplinkybių kontekste.

Nors bankui, kaip rinkos profesionalui, teikiančiam mokėjimo paslaugas, yra keliami aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, vis dėlto, ir vartotojai, taip pat ir pareiškėjas, besinaudodami finansinėmis paslaugomis, turi būti rūpestingi ir atsargūs, ypač elektroninėje erdvėje, reikalaujančioje dar didesnio vartotojų pastabumo ir atidumo - t.y. atsargiai ir kritiškai vertinti pasiūlymus greitai praturėti investuojant, tinkamai įvertinti priimamų sprendimų finansinę riziką ir pan. Tai reiškia, kad dėl laisva valia priimtų finansinių sprendimų vartotojui tenkanti rizika ir atsakomybė neturėtų būti perkelta finansų rinkos dalyviui, šiam veikiant tinkamai pagal teisės aktų reikalavimus.

Neteisėti veiksmai yra būtinoji sutartinės atsakomybės sąlyga - nenustačius neteisėtų veiksmų, nėra pagrindo sutartinei civilinei atsakomybei kilti⁶. Tai reiškia, kad neįrodžius bent vienos iš nurodytų atsakomybės sąlygų, žalos atlyginimas negalimas, nes žalai atlyginti nėra teisinio pagrindo⁷. Kaip buvo konstatuota pirmiau, sutartinei civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti civilinės atsakomybės sąlygų visetą. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra nurodęs, kad jei ieškovas neįrodo sutarties neįvykdymo, jo įrodinėjami nuostoliai ir priežastinis ryšys yra tik tariami, objektyviai nesusiję su sutartimi ir teismas savo procesiniame sprendime dėl jų gali nepasisakyti⁸.

Vadinasi, nagrinėjamu atveju nenustačius banko neteisėtų veiksmų, kaip būtiniosios civilinės atsakomybės taikymo sąlygos, kitos civilinės atsakomybės sąlygos (šiuo atveju -

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-144-915/2018, 31 punktas.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-478/2011; 2012 m. kovo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-94/2012.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-5/2009; 2010 m. gegužės 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-219/2010; 2013 m. gruodžio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-634/2013; kt.

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-107/2010.

priežastinis ryšys tarp pareiškėjo žalos (Ginčijamų mokėjimų sumos) ir neteisėtų veiksmų) nenustatinėtinos.

Vadovaujantis nustatytais aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, kad banko veiksmai įvykdant pareiškėjo Ginčijamus mokėjimus vertintini kaip teisėti, taip pat į tai, kad nebuvo nustatytos būtinosios banko civilinės atsakomybės taikymo sąlygos, darytina išvada, kad tenkinti pareiškėjo reikalavimo ir rekomenduoti bankui kompensuoti pareiškėjui jo nuostolius dėl Ginčijamų mokėjimų įvykdymo, nėra teisinio pagrindo, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis